

Izlazi svakog utorka i petka
o petak.

Netakani dopisi se ne vraćaju,
nepodpisani nećekaju, a ne-
frankirani neprimaju.
Predplata sa poštarinom stoji:
12 K u obće, } na godinu
6 K za sefjake }
ili K 6—, odu, 3— na
pol godine,
Izvan carevine više poštarina.
Pojedini broj stoji 10 h. koli u
Pulli, toli izvan iste.
Uredništvo se nalazi u ulici
Ginila br. 5 te prima stranke
osim nedjelje i svake svaki dan
od 11—12 sati prije podac.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rasta male stvari, u neslogu svo pokvariti.“ Narodna poslovica.

Oglas, priposlana itd.
Čitaju i računaju se na temelju
običnog cjenika ili po dogovoru.
Novci za predbrojbu, oglase itd.
Čitaju se naputnicom ili polo-
nikom pošt. štedionice u Beču
na administraciju lista u Pola.
Kod naručbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najbližu
poštu predbrojnika.
Tko list na vrijeme ne primi,
neka to javi odpravničtvu u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarina, ako se izvana
napisje »Kamascija«.
Čekovnog računa br. 847.849.
Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavačelj Stjepo. Gjiivić. — U nakladi tiskare J. Krmptić i drug. u Pulli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Pozor!

Tko ne bude primio budući broj, tomu je list radi nepodmire- nja duga ustavljen.

Uprava „N. Sloga“.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Iz carevinskoga vieća.

Beč, 21. veljače 1901.

Sjednica počela je danas o 12. uri
za to, jer su o 11. uri bili predsjednik i
podpredsjednik kod njegovoga veličanstva,
da mu izkažu izraze vjernosti i odanosti,
kako bijaše odlučeno prilikom razprave o
adresi.

Njegovo veličanstvo, probio je pred-
sjednik čim je otvorio sjednicu, primio je
izraze vjernosti i odanosti osobitom zal-
valnošću. Nada se, da će kuća moći ra-
diiti, uza svu buku, koja se često pojavlja.
Predsjedatelji imat još po koju pogutnuti
i pretrpiti, al će se napokon sve primiriti,
te se tako čuvati ustav, kojega je on svo-
jodobno svojevrijno narodom dao.

Na to bjehu pročitani razni podnesci.
Onda je predsjednik probio, da su
se razni govornici priglasili za rječ u ste-
nografskomu zapisniku. Bili su to sami

PODLISTAK

Pulizanske pačuharije.

Neka mi čitatelji ne zamire, ako ih
danas ne morem poslužiti s jenim od onih
solitih „arikiula de fondo“ u kojem bi im
povida ča Tipoga i razložija po domaću
kako stoje stvari, koje nisu još na videlu
za neke pršone po našim krajima. Imam
veliki lumer telegrami, ke je tribe da sta-
vim na svitlo i punu sprtu kurispundenca
na ke moram odgovoriti za učiniti piacer
ljudem i anke pak zato, da mi ne reku
da se ne denjam.

Dunke najprvo talagram
Telegram iz Mršera javlja, da je
Jakov Tapajin posta konšul Talije s pla-
čom od 900 florina na lito i 25 bajri ra-
kije kako „culog“ za one razle talijanske
mornare, ki dođu u medulinaki porat.
Telegram iz Kavrana, da gre
jena velika bračera u Cozu — via Benéce-
Rimini — po kapulap angarije, ki mogu-
je po 200 bal bakalaja, jer da su brzo drugi
balotacijoni. Kapitan da će biti Matić iz

česki zastupnici. Predsjednik nije pustio
razprave o njegovoj izjavi glede interpela-
cija, al nije mogao zabraniti, da negovore
u stenografskomu zapisniku. I govorilo
se je punih pet ura. I nisu govorili samo
oni koji bijahu upisani početkom, nego
još mnogo više drugih. Jedan je ponekle
izazvao drugoga.

Najviše je govorilo Čeha, i to Mlado-
čeha, agraraca, i nacionalnih socialaca.
Onda se je oglasio dr. Ivčević, da daje
izjavu u ime hrvatsko-slovenskoga kluba,
pak dr. Sustersić u ime slavenskoga cen-
tra, pak exelencia grof Palfy u ime českih
veleposjednika. Govorio je i dr. Derschako
u ime njemačke pučke stranke, dr. Gross
u ime njemačkih liberalaca, dr. Lueger u
ime antisemita, Dašinski u ime socijalnih
demokrata, Šenerer u ime njegove stranke.
Nije govorio nitko od Poljaka, nitko od
Rusina, nitko od Rumunja, nitko od Ta-
lijana. Od tih stranaka neima izjave, a
znadu valjda i zašto, bar njške.

Od onih koji su govorili, i to u ime
stranaka, nije se izjavio niko sporazuman
sa izjavom predsjednikovom, osim Dašin-
skog, u ime socijalnih demokrata. Drugi
su u izjavi predsjednikovoj našli prema
svojim nazorom ili premalo ili previše, od-
nosno previše ili premalo.

Česki zastupnici dokazivali su svimi
mogućimi načini, kako je izjava predsjed-
nikova neizpravna, nepravedna, nezako-
nita; proti poslovnomu redu i proti te-
meljnim državnim zakonom, i prosvjedo-
vali su najodlučnije proti toj izjavi pred-
sjednikovoj. Izjava se protiviti također
svetačnomu obećanju, kakvo položi svaki
zastupnik čim unđe u zastupničku kuću
i kojom obećaje, da će poštovati i držati
se zakona. A ako je na vršenje svoga
obećanja vezan svaki zastupnik, je to tim
više predsjednik zastupničke kuće. Protestu
i Čeha pridružili su se zastupnici hrvatski
i slovenski, i oni što se nalaze u slavenskom
centru, i česki veleposjednici, na usta
svojih predsjednika. Svi ti su na stano-

Premanture, timunjer Jakomo Furlan iz
Marčane, nostrono de, kaico Paskvalin
Kovač iz Prodola; marinieri prve klase:
Marko Gobov iz Altire, Blaž Grbin iz
Ližnjana i Nane iz Muntiča; marinieri
druge klase: Mezulčić iz Štijažana, Martin
Cukon iz Pamera; marinieri treće klase:
Gobo iz Sikičij, Martin Lovrin iz Marčane;
despenšer Lipi Mate iz Peruški
gvardijan na barkarizu Pičkar iz Altire.
Opomena! Otvoreno je još jeno misto za
marinera od druge, jeno za marinera od
treće i za koga. Oni ki se žele inbarkuti,
neka se obrate čim prije na konšulu u
Mšeri. Partenza biti će iz Budave. —
Ategriti!!!

Iz Krnice telegrafuju, da je Jure
Mandusić od plemića posta conte, Josipu
Bursiću da je podijena dekoracijon od
latuna a Mirković iz Raklja da je imeno-
van „kavaller del ordine del koridon de
spago“. Svim trim za zasluge. Čestitamo!

Kurispundenca aperta.
Gosp. Jure Kottić iz Saini. Ja
znam, da ste vi dobar Hrvat i da umite

više, da ima svaki zastupnik pravo služiti
se u govoru i pismu jezikom naroda koj
ga je u parlament poslao; da je dužnost
predsjedništva, da sluša što se govori, da
prima što mu se pismeno preda, i da
dada to u stenografski zapisnik. Druga
je stvar hoće li zastupnici da se tim pra-
vom služe ili ne; nitko jih nemože siliti
da se nemože služiti, i svak a navlastito
predsjedništvo, dužno je poštovati njihov
postupak, i uvažiti njihovo pravo.

Njemački zastupnici Derschatta (kažu
da je starinom Ličan) i Gross govorili su
i proti ono malo prava što ga je dao
predsjednik nenjemačkim jezikom. Oni kao
i Lueger pozivali su se na praksu kroz
39 godina, premda nije ni, ta čisto nje-
mačka, i premda se nijedna praksa nemože
uzakoniti bez prava. Oni pripustali
su, da može biti parlamenta
sa dva i tri jezika, al ne sa osam,
koliko jih je zastupano u bečkom parla-
mentu. Nego ako je tako, ako nije mo-
guće, da u Bečkom parlamentu zastupnici
svih naroda uživaju prava, koja njim daje
poslovni red, koja njim daju temeljni drž-
javni zakoni, prava po Božjih i prirodnih
zakonih opravdana, onda taj parlament
nemože biti zajedno, neima pravne pod-
loge, neima temelja, neima prava na ob-
stanak. Onda svi ti zastupnici nespadaju
u jedan zbor, sabor, onda jih treba raz-
dijeliti na skupine, za zборе po prirodni,
tako, da će se svi moći služiti svojimi
svetim pravi jezika, pa makar i tako, da
se u njih i po dva i po tri jezika govore.

U vrijeme sjednice dogodilo se je nje-
što, što svakako valja zabilježiti.

Česki nacionalni socijalisti donesli su
kup velikih plakata, na kojih bijaše de-
belo natiskan § 19. temeljnih državnih
zakona, i rječ toga paragrafa. Takove
plakate dielili su gospodi ministrom, kao
i postavljali po dvoranu. Htjeli su jednoga
priljepiti i za predsjedničke stolice, ali u
tom bili su zapreženi, što od sahorskih
sluga što od pojedinih zastupnika.

lipo, govorili — ako čete — ali ni jopet
lipo da vi za got vina fločate sve Pindu-
liču, ča kadi čajete. Neki govore, da kad
vam dade got vina plovani, vi sve na nje-
govu, a kada podištat jopet sve na podi-
slatovu. Ne zamirite, ma to ni karater!
Gosp. Šantić. Vi ste doša u Me-
duljin iz Coze; vas si je Tulijan, jer mu
je mater nosila strace. Da nebi nijedan
doša u vašu butigu, onda bile vi bili ve-
liki „Croaiti-istriyani“.

Herryon Stipanela, Medu-
lin. Vi ste „nobile“ kaj i vaš brat Mar-
tinela, a najbolje vam se pozna ta „no-
bilita“ na gačam rasprekidanim, kad grete
po smilje za peč. Bon jorno Don Blazio!

Gosp. Pavić iz Segotići. Bolje
za vas ako niste moga učiniti afari po
Prostini, jer su svi beći ča vam je dala
gospoda Vođnjanska za kupovati ljude
ostali za vas i za Lipega Matu: Frajajte!

Gosp. Kučaja iz Kavrana.
Vi valja da stojite atento, kad bude bra-
čera parila, da ne bi oni fini marinieri
zabili molati čimu kako i lovranci. Kad
ju odvezete koraknite i vi unutra.

Beč, 22. februara 1901.
I ova sjednica počela je jezikovnim
priporom. Predsjednik je dao pročitati na
ajemačkom prevodu tri česke interpelacije.
Česki zastupnici su pitali predsjednika,
gdje je ostalih 11, jer toliko još bili su
jih podali. Predsjednik je reko, da se još
nije dospjelo prevesti jih. Česi nebijahu
tim zadovoljni. Njihove interpelacije će na
taj način kasno stizati.

Iza toga se je razpravljalo, dosta
kratko, o prešnosti raznih predloga, kao
prešnih postavljenih. Razni Niemci i Po-
ljaci glasovali su načelno proti prešnosti
kod svakoga predloga, jer da će se tim
preveć vremena izgubiti, a bili su zado-
voljni, da se odmah predadu, bez raz-
prave, dotičnomu odboru.

Medju timi predlozi je i onaj zastup-
nika Jurja Biankini-a i drugoga glede
ukinuća vinske klauzole. I sam jedan Ta-
lijan iz Tirola zagovarao je taj predlog.
Još je par godina dok se bude imao ob-
noviti trgovački ugovor sa Italijom, al već
je sada prešno da se o tom razpravlja, da
se vlada znade ravnati, kad bude stupila
u dogovore za ugovor. Taj predlog bit će
svakako razpravljen, bude li se u parla-
mentu u obće razpravljalo. U tu svrhu
bit će izabran posebni odbor, u koj će
doći više naših zastupnika.

Medju predlozi bio je i onaj, koga je
svojedobno dr. Laginja zagovarao, naime
onaj glede ukinuća mitnica. Kod toga je
pravo rekao jedan zastupnik, da država
od mitnica malo dobiva, a da dobivaju
samo obično bogatiji poduzetnici na račun
siromašnih ljudi. Nade je da će i taj
predlog biti na skoro razpravljen.

Medju prešnimi predlozi za državnu
podporu usljed nezgoda, koji su svi bili
predani odnosnomu odboru, bio je i onaj
zašt. Spiničica za podporu u Istri, u kojoj
je nevolja tako rekuć trajna, pošto se je
tu pokrajinu kroz desetke i stotine godina
zanemarivalo, i pošto se je za nju i po-
slednjih godina premalo učinilo.

Šjora Paškva Šugar, Medu-
lin. Ni potriha da vi idete okolo po ku-
ćam — pak i onoj našoj dičnoj Jeli —
obračali muže neka dadu vot za Talijane.
Čuvajte si muža, ki je prava balota! A
propožito, kemu pak čete prodati one lipe
modrine? Forš! Štaničevoj ženi! Bonpro-
facia Šjora Pašketa!

Gosp. Zvan Titov iz Mar-
čane. Vi me pilate, kako to more biti
da vi više puti padete iz postelje? U toj
stvari je puno razloga i ja to ne morem
kunštati; tribe da se obrnete na Sonam-
bu u Padovu. Živili!

Šjor Jakov Tapajin, Medu-
lin. Naša sam u librih od mrtvoni da
ste vi Talijan puro sangue, samo peteš
vam kadagod smuti rodele u glavi, pak
ne znate ča ste. Niko vrime ste bija Her-
vat a sada ste Talijan, pa čete biti i Arabo
samo da je snopsa. Kurajo!

Šjor Zorzi Mandusić, Kr-
nica. Čunšić je akuzi tre tre fala de-
nari, ali vi ste sve jeno učinija kapot, jer
ste ima onu od baštini.

Balota iz Raše.

Isti zastupnik postavio je interpelaciju radi izplaćenja odstete za ubijanje prasec mješavica maja i juna 1900. u Kastavskoj, Vjersinačkoj, Lovranskoj i Mosteničkoj obćini, koja odsteta imala se je po odnošenju carskoga naredbi od maja 1899. odplatiti četiri tjedna poslije ubijanja i desetineci, a nije se ni danas poslije punih 8 mjeseci.

Beč, 23. februara 1901.

Današnju sjednicu proglasilo se je odmah tajnom i kao takova trajala je više od tri ure. Povod tomu dala je dne 21. februara postavljena interpelacija svenjemačke stranke, koja bijaše puna gnjusota proti katoličkoj crkvi i svećenikom. Predsjedniku bila je izbjegla, te ju je zajedno s drugim materijalom bio poslao tiskati. Kad se ga je na gnjusobu upozorilo, i zahtjevalo od njega da se mora tiskati uništiti, je on to učinio. Htjelo je da se kuća izreče od njegovom postupku. To je postigao. U tajnoj sjednici čitala se je u cjelosti ona gnjusna interpelacija, odnosno jedna takova zaplijenjena brošura. Većina zastupnika nije htjela ni slušati ciele gnjusobe. Zapustila je dvoranu odsudjujuć najodlučnije interpelaciju. Govorili su razni govornici svi zgražujući se nad interpelacijom, osim jednoga Sveniemača koj ju je zagovarao. Za uništenje gnjusnih mjesta, odnosno za postupak predsjednikov izrekli su se svi zastupnici osim onoga malo Sveniemača. I tako je prošla i ta sjednica.

Beč, 26. februara 1901.

Današnja sjednica tekla je ovako:

Pročitani su se prispjeli prešni i jednoslavno predlozi.

Prije čitanja interpelacija zahtjevali su Česi, da se njihove češki podane i na njemački prevedane interpelacije doslovno pročita. To se je i učinilo, i čitanje u sve trajalo je od 1 1/2 po podne.

Razpravljalo se je o prešnosti predloga, idućega za tim, da se uvode sveobće osjeguranje za slučaje starosti i invalidnosti. Govorili su glavno češki zastupnici koji su taj predlog postavili. Svi su govorili bar nekolicom češki, a neki jedino češki. Prešnost predloga bila je odbijena, i to navodno s toga, jer da valja druge prešnije stvari razpravljati, naime državne potrebe.

Na predsjednika postavili su neki zastupnici razna pitanja.

Dr. Ofner pita ga, da li je voljan, da se drže dvie sjednice na dan, dok se ne razpravi prešne predloge, iz koje bi se imalo razpravljati također državne potrebe. Predsjednik mu odgovara, da čini sve moguće da poslovi idu čim brže.

Dr. Kramar pita ga razjašnjenja o tom, što daje prevadjeti češke citate u njemačkih interpelacija; a on odvraća, da će iza to pitanje drugi put odgovoriti.

Sveniemač Stein veli, da je postavio na ministra pravosudja neki upit; taj upit bio je tiskan u sten. zapisniku; on ga je dao tiskati u nekoj novini, a državni odvjetnik je zaplijenio taj list radi toga upita. Govoreći rabi oštre izraze, vrijeđa sudce i veli o njim, da nesude neodvisno ni slobodno ni nepristrano. Pita predsjednika, jeli voljan posredovati, da prestanu samovolje državnih činovnika.

Predsjednik mu odgovori, da će govoriti sa ministrom pravosudja.

Pošto su se još neke stvari razpravljale, ustao se je ministar pravosudja Spens-Boden, da odbije napadaje na c. k. sudce.

Zast. Wolf je predložio, da se o tom odgovoru ministra pravosudja stvori razprava. Za taj predlog glasovalo je 136, proti njemu isto toliko. Predsjednik je proglasio, da je predlog pao. Na to bika sveniemača, a i drugi koji bi bili želili kazati koja ministru pravosudja.

Zast. mons. dr. Scheicher govori k zapisniku i veli, da bi neki zastupnici Sveniemača htjeli učiniti iz parlamenta sveti kotac. Ti zastupnici podali su nekakvu interpelaciju, u kojoj su naveli slučajeva proti svećenikom, u svrhu da slabe ugled

crkve i vjere. Govoreći dokazuje po pojedini slučajevih kako interpelanti lažu i zahtjeva od predsjednika, da takvih interpelacija neprimaju. Taj zahtjev su im drugi zastupnici postavili predsjedniku privatno posve odlučno, i on njim obćepao, da će ga izpunjiti. Kod govora Scheicherova su Sveniemači bućili kao bjesni.

Interpelacija

zastupnika Vjek Spilčića i drugova na njegov preuzvišenost gosp. ministra predsjednika kao upravitelja ministarstva unutarnjih posala radi zatezanja sa rješitvom molbe za ustanovljenje društva: „Udruge Sv. Mihovila u Ruheših“.

Odlukom od dne 5. junija 1900, Broj 11349, primljenom od strane ustanovitelja dne 15. julija 1900, odbilo je c. k. ministarstvo unutarnjih posala atok proti odluci namjestaštva u Trstu od dne 20. februara 1900. Broj 238/Pr. glede ustrojenja društva „Udruge Sv. Mihovila u Ruheših“, mjestna obćina Kastav, kotar Volosko, u Istri, i to navodno radi toga, jer imade društvo karakter osjeguravajućih društava (društva je svrha osim naobrazbe, uzajamno podupiranje članova u slučaju bolesti i baštinka poslije njihove smrti) i usljed toga, da podpada pod ustanove carskog páfenta od dne 26. novembra 1852 D. Z. L. Br. 252. i pod ministarstvenu naredbu od dne 5. marca 1896. D. Z. L. Br. 31. Ujedno bijaše naznaćeno, kako bi se imalo pravila promjeniti.

Odnosna molba sa promjenjenimi pravili polag upute ministarstva unutarnjih posala, odposlana bijaše dne 10. septembra 1900 c. k. namjestaštvu u Trstu.

Posto je od tada proteklo skoro pet mjeseca a molba nije još ni danas rješena, ustobadaju se podpisani staviti upit na njegovu preuzvišenost ministra-predsjednika kao upravitelja ministarstva unutarnjih posala:

„Je li njegova preuzvišenost voljna poduzeti shodno, a da se molba radi ustrojenja društva „Udruge Sv. Mihovila u Ruheših“ već jednom riješi?“

U Beču, dne 8. februara 1901.

Spilčić, dr. Ivčević, Robić, dr. Zaffron, Gálbrček, dr. Plantan, dr. Ferri, dr. Klaić, dr. Ferjančić, dr. Ploj, Vuković, Biankini, dr. Tavčar, Borčić, Perić, Šupuk“.

DOPISI.

Kastelir, 20. februara 1901. Pred par dana smo doznali, da su naši nespaseni i odpadnici poslali molbu na presv. biskupu u Poreč, da premjesti našeg župeupravitelja. Podpisa tražili su tajno i po noći. Molili su nekog K. da se i on podpiše; no ovaj je odgovorio: Ja stujem našega popa jer je dobar i čini svoju dužnost, ako ćete ču se podpisati da nam ga Bog očuva do velike starosti. Skoro isto je odgovorio i jedan drugi. Treba znati da sve to izlazi od najnemoralnijih osoba našega sela; a to svjedote tolika nedužna djeca koja gladna i gola traže komjad kruha od kuće do kuće. Njihovi pajdasi su oni, koji su pred malo vremena vikali „zlo la čezza, zlo i preti su Italijani!“ To je onaj društvo, koje stavlja sve moguće zaprieke i koji je krivo da neimamo novu crkvu. To su oni koji žele imati svećenika da se s njima skita po lov, da s njima rujanji, i se, karia kroz ciele noći, pred kojim bi mogli se razgovarati od najgnusnijih stvari; i koji bi jednim mahom proćjerao naš jezik iz crkve i škole i uveo Italijanska propovjedi kao razpop Franca i njegovih nastljednici u Labincih, te pripravio za leginu školu našu dječicu. Od takovih postanjaka primio je ono lažno pismo presv. biskupu u Poreč, a što je najzlostnije, kako doznajemo, da ga je svećenik postavio, kojemu zuzubnica raste na kaste-lirski teran.

G. Stavelik župeupravitelj u Kasteliru ne potrebuje da se hvalimo. Njegovo uzorno ponašanje, točito i savjestivo vršenje svećeničke dužnosti služi nam čast i njemu i čitavom svećenstvu, a nam i na liep primjer. Bez da itoga vriedjamo moćemo stalnošću kazati, da ima presv. biskup takovih svećepnika — ali boljih ne. Dokle nam protivnici ne dokažu da nije g. Stavelik takov, mi ćemo ih smatrati za paklene klevetnike. Mi možemo također nabrati podpisa deset puta toliko i to p. bielom danu i javno a ne po noći kao tati; nu mi toga nećinimo, jer želimo, da presv. biskup nevjericu ni njima ni nam, nego da pozove kod buduće berme jednu i drugu stranku na zapisnik, pa smo stalni da će se o istini osvjedočiti.

Pisali smo taj par redaka, da doznadu svi Kastelirci kako one zmije bacaju svoj otrov na sve što je pošteno i sveto. Budimo dakle oprezni i složni za braniti istinu i naše svetinje — budimo ljudi a ne Labincanske kozе.

Iz Livada, dne 26. februara 1901. (Blagoslov i otvor pučke škole „Družbe sv. Cirila i Metoda“). Nedjelju poslije podne bio je svečani blagoslov naše krasne škole. Vrieme, kao da sa ga biserom kupio — vrieme. Već u rano jutro stoji pred školom omašni hrast, a granje mu se lomi od teže naranča.

Sjor potestá iz Oprtlja naime i mnogo još uzvišene — gladne gospođe, tvrđise, da će se škola otvoriti kad hrast uzplodi narančom. I gle čuda. Kao da si na Azorima, naša se škola kupá u mirisu i boji divnijeh naranča. Narod ju obhadja već ranim jutrom. Vaseo je, pljeska rukama, bljeska mu iz očiju vatra sreće, govori iz duše: „Hvala Bogu! eto, naš hrastu je naranča rodila, naša se je škola otvorila!“

U dva sata čuje se na cestu iz Buzeta skladañi pjev, odraz razdragane duše milie brate, kojij otvaraš od milinja ruke i puštaš nek odpoćine na tvojim sretnim grudima. Oh! mili i dragi, nezaboravni nigda Sovinji. Tko ih predvodi? Div, pobratim, nerazdruživi drug livadskog učitelja. I čim opaže učitelja zatori iz njihovih grla skladaña, narodna, prigodna pjesmica: „Na hrastu je naranča rodila: o j narančo, narančo srce moje. Livadska se škola otvorila: o j narančo, narančo srce moje. Talijansom usta zatvorila: o j narančo, narančo srce moje.“

Hrdjani uzneseni čuvstvom najzvišnijim: čuvstvom ljubavi i poezije, i ako naravnim, primitivnim plaču. Osta plaču? Ima časova, kad čovjek u plaču nahodi najveću sreću...

Malo kasnije stizu drugi gosti iz Strpeda i sv. Martina. Mnogo ih ima. Sve narodne perjanice. Do malo eto i veleučenoš gospodina dra. Trinajstića sa visoko činjenom gospodinom suprugom, prećasni gospodin dekan buzetški i narodni nadučitelj. Poždravlja ih narod sa „živili!“

Došlo gospođe i iz Pazina. Ne strahi ih duljina puta. Živili!

Polazimo u školu. Tamo govori žarko, plamno dr. Trinajstić. Često ga prekida „živio“ klik sretnog naroda. Tada blagoslivlje školu prećasni gospodin dekan. Govori iza ohrada divno, svaka mu riet melen tužnoj duši.

Prećasnomu gospodinu dekanu budi ovdje izrečena najdublja hvala, i nek vjeruje, da će spomen na onaj dan držat narod svetinjom, a njemu gojiti zahvalnost vječinu.

Poslije govori učitelj. Iza njega govori zaslužni rodoljub g. Fran Elego. Kad svrši kao grom zavri velikom dvoranom: „Živio Flego!“

Sada počnati i mala užina. Govore pri tom mnogo. Kramo govori narodni upravitelj buzetški, Flego i drugi. Mjestni učitelj predloži, nek se svak po mogućnosti u danu sreće kleti „Družbe“. Gajica, Julija Havel, sabrala 24 K i 42 h. Vječna njoj zahvala! Živila!

Vrieme leti — doba je rastanka. Teško sa je rastiati. Sve veselo — živo. Još malo i dieli te prostor od drage brate. Eto zakrenulo u noć. Čujes medjutim, kako se kroz divnu dolinu razlijeva „život“ klik i ti si srećan, jer čutiš, da živimo, da ćemo postati svoji, da je naša budućnost...

Ponedjeljak, 25. februara bio je p. otvor sa sv. misom. Narod dosta, a djece također. Prem prostorna naša škola sve mal ne puno mladih junaka. Upisalo se ih odmah 97, a proći će stolinu još ove sedmice. A kamo li, da ih neće biti dosta? Došlo ih, iz Gradina, iz Murari, a doći će ih iz Kaldira, Laza, Rakotela i drugud. Drugom zgodom još nećo, jer uvijek čujemo liepih novica o našoj školi, a to je znak, da se gospođa vrlo interesiraju za nju.

Franina i Jurina.

Jur. Je li istina, Franče, da su stariji od nikih raprezentantih puljskih bili pravi Rimljani?

Fr. A vero bi moglo biti i to, ako ne za sve, almeno za nike.

Jur. Razumin: tun prezenpio Stanićevi i Bolmarčićevi stariji su pomogli zidjati Divić.

Fr. Da, ma ne Rimljanom, nego vilam slovinškim.

Jur. A ča ti se para, da sior Dejak, sior Rosanda, sior Ljubolina, sior Lovrencin nepoćuju od Rimljanij?

Fr. Dragi ti, nebudi lud, to im je reka sior Kofjač na šedati samo za im se rugati.

Fr. Optaljski i motovunski talijanaši i šarenjaki, da nete više naranče iz Italije kupovati.

Jur. A ča bi reć?

Fr. Zaš da njim je počel dub naranče roditi.

Jur. Čemu je to svoje?

Fr. Ča neznaš kako su ono govorili, da će bit hrvatska škola na Livadah kada bude dub naranče rodil.

Jur. Pak?

Fr. Sada imamo na Livadah hrvatsku školu a optaljskim i motovunskim poprdilom rode dubi s narančami.

Fr. Si videl kako su bili jadni neki Zrenjski krmješi na mesopustnu subotu na talijansku gospođu?

Jur. Ča su njim storili?

Fr. Imeli su nekakovu veselicu a ni bilo ča žerati i lokat kako na dan izbora va Beč.

Jur. Da bi njim preselo! Ča neznažu da ni još ni prva fraja placena?

Fr. Mare oni, za račun, samo da je pit i jist alamaka!

P. n. gg. predplatnicima!

Prešidjujemo i danas prihagati p. n. gg. predplatnicima posebno listiće sa oznakom zaslužne predplate, kojij naša izvole u roku od petnaest dana splatiti. Tko po lamaku tog roka ne splatiti, svedjetujemo mu list, a predplatu utjerati ćemo drugim putem, koji neće biti svakomu mio.

Razne vijesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Iz austrijske gospodake kuće nisu noćni čuli kakvu važniju izjavu, koja bi mogla zanimati i šire občinstvo. Ovak put nam je zabilježiti jednu zanimku. Dne 2. t. m. imala je gornja ili gospodarska kuća sjednicu, u kojoj se je razpravljalo o odgovoru na priestolni govor.

Između raznih govornika vriedno je spomenuti govor kneza Lohkovića. On je kazao medju ostalim vladi, da se jezikovno pitanje neda rješiti jednim zakonom. Govornik žali, što je spomenuto u priestolnom govoru jezikovno pitanje a nema spomena o ravnopravnosti naroda. Jezik vojske mora ostati nedotaknut; i središnje oblasti mogu se radje njemačkim jezikom služiti, nu to neizključuje, da se neima rabiti i druge jezike u najviših krugovih javne uprave. Govornik se izjavlja proti nasilnoj obstrukciji; on drži, da je sadašnji težki položaj posljedica postojećeg sustava političke uprave.

Središnji parlament posve otrgnut od zemaljskih sabora neće se moći dugo održati. Zaključci sa izjavom, da se sadašnje nezdavno stanje neće urediti već putem zemaljskih sabora.

Ministar-predsjednik dr. Koerber reče, da uzima do znanja pobude s raznih strana, da bi se carevinsko vijeće usposobilo za rad. To je u sadašnjih okolnostih moguće ili koncesijani ili nasilnimi sredstvi. Prvo sredstvo neće vlada ni parlament a drugo ne želi nitko. On drži da će se uzdržati, suzdržati i nepristranošću odstraniti zaprieke redovitom djelovanju parlamenta. Vlada odsudjuje nastojanje stranaka koje idu za tim, da postignu koncesija tim, što pričeće djelovanje parlamenta. Vlada hoće da bude nepristrana napram svim narodom, ali nemože dopustiti, da država trpi zbog nasilja nekih elemenata. Jezikovno pitanje, da će se rješiti na temelju prava i potrebe, da se u nekih krugovih uprave računa na jedinstvenost jezika.

Član Plener reče, da se sadašnje stanje nebi dalo urediti sveobimnim izbornim pravom, čemu da bi se njemački zastupnici protivili, jer bi tim pao njihov broj u carevinskom vijeću. Niti zemaljski sabori, da nebi mogli urediti narodnostno pitanje; isto tako neda se jezikovno pitanje urediti jednim jezikom.

Knez Czartoryski reče, da su pozvani zemaljski sabori za uređenje narodnostnog pitanja. U Austriji treba odlučnog vodstva i radi toga je vlada bez stalnog političkog programa nemoguća. Govornik zaključuje pozivom na savez svih umjerenih živalja proti radikalcem.

Politički položaj nije se ni posljednjih osam dana nimalo razjasnio. Svuda vlada nestalnost i nejasnost. Ministar-predsjednik dr. Koerber ima česte audiencije kod Njegov. Veličanstva, što bi moglo značiti, da će konačno vlada učiniti odlučan korak. Čini se, da će vlada, pošto se je osvjedočila, da carevinsko vijeće nije sposobno za rad, stvoriti odluku, da izadje iz sadašnjeg skripca. Da te odluke moglo bi doći u što kraćem roku.

Za danas pozvani su na konferenciju predstojnici klubova. Govori se, da je vlada predobila Čeha za to, da netjeraju dalje obstrukcije i da prionu uz redovito djelovanje parlamenta. Nezna se, pod kakvim uvjetima pristaje Česi na vladine predloge. Taj dogovor između vlade i Čeha uznemiruje Nijemce, koji se boje, da je vlada obćetala Čehom povlasticu. Usljed nagodbe između vlade i Čeha, da će doći odmah na razpravu vladine osnove o novacima, o novom porezu na vinovicu i o investicijah.

Srbija. Srbski poslanik u Londonu Simo Lesak imenovan je državnim odvjetnikom. Vlada je dala izraditi nacrt za novu skupštinsku zgradu jer sadašnja neodgovara modernim zahtjevom.

Biogradsko gradsko zastupstvo odabralo je odlasništvo od tri člana, koje će položiti na grob kralja Milana vienca u ime grada Biograda. U sriedu daje kralj Aleksander dvorski obijed na čast novog ruskog poslanika. Na objed pozvani su svi članovi tuđih poslaničtva. Kralj Aleksander nije pošao u Beč povodom smrti njegovog oca, jer da se je bojao kod koga prevrata za njegove odsutnosti a na koristi Arsenava Karadžorđevića, koji svojata srbsku krunu i koji ima za ženu jednu rusku kneginju. U Srbiji zadobivaju radikali opet državne službe i časti, koje su bili pod Milanom izgubili. Tako javljaju iz Biograda da će biti imenovana petorica radikala okružnimi predstojnici.

Bugarska. Bolest kneževića Borisa krenula je opet na gore, te se boje za život mladog priestolonasljednika. Polag turskih vijestih odlučila je turska vlada, pojačati svoje čete na tursko-bugarskoj granici, da tim zaprieči prevoz oružja i prelaz naoružanih ljudi iz Bugarske u Tursku. Na taj korak da je ponukala Tursku bugarska vlada, koja se boji macedonskih ustaša. Iz Manastira javljaju, da je u susjednoj okolici pohvatano više bugarskih svećenika i učitelja, kojim bijaše zadaća, da pripreme Bugare na ustanak.

U Saloniku vodi se iztraga proti nekolicini Bugara, koji da su htjeli dignuti u znak grčki i rumunjski konzulat dinamitom. I u drugih mjestih pohvatano je više Bugara, koje drže vlasti pogibeljnim za postojeći red ili nered u turskih pokrajinah.

Rusija. Petrogradski listovi pišu o rusko-njemačkih odnosjih izlucit, da je sadašnji trgovački odgovor, sklopljen između obiju država, zahvalno to za razvitak i uzdržanje dobrih susjednih odnosjih. Pogibelj rata na dvie strane izbeznila je za Njemačku rusko-njemačkim trgovačkim ugovorom za dugo vremena. Isto tako izbeznila je mogućnost rusko-njemačkog rata.

Sveučilišni djak Karpovič ranio je samokresom teško ruskoga ministra bogotjovja i nastave. Taj djak bijaše ponovno proteran sa ruskih sveučilišta, pa kad mu bijaše molba odbijena, da bude opet primljen na sveučilište, htio se je osvetiti na ministru nastave, na koga je iz samokresa pucao. Ministar Rogolepov nalazi se u pogibelji života a Karpoviča bacie u zatvor.

Italija. U raznih pokrajinah Italije zavladala je medju nizim pučanstvom takova bieda radi proslgodisnje nerodice i zbog nestasice zaradnje, da so je narod počeo javno buniti proti oblastim. Najveća nevolja vlada na otoku Siciliji. U gradu Palermu pobunise se radnici te navalise na gradsku vijećnicu, pobise po gradu javne svetiljke, porazbijasie stakla na električnoj željeznici, na omnibusih i kočijah. Iz Messine i Catanije došla su naglo vojnička pojačanja, koja će doduse gladojuće silom umiriti, nu tim neće nimalo biede umanjiti.

Englezka. Englezki listovi nemogu zahtijeti nezadovoljstva radi hladnog doćeka kralja Eduarda u Njemačkoj. I car Vilim, da je ogorčen, što mu strica i gosta njegovi Nijemci toli hladno doćekasie. Jedan njemački list izvješćuje o sastanku sa nekim englezkim diplomatom prigodom boravka kralja Eduarda u Kronbergu kod holenske carice Viktorije. Taj diplomat, da je kazao, da Englezka neće dati južnoafričkim republikam političke neodvisnosti, već, da je pripravna dati im što širu upravnu autonomiju, pod englezkim nadzorom, kao što ju uživaju australske kolonije.

Mjestne:

Iredenta u Pali. U četvrtak u jutro osvanuo je Tegetofov spomenik pred zvezdastom čudnovato nakiten. O saku mu je visila limena kila, sknuta s vrata kakve krema, a na prsima počivala mu je tabla bližnjeg fotografskoga ateliera. Olim-

pije. Redarstvo naravno nije ništa vidjelo — već je jedan častnik mornarice dao u jutro to skinuti. Ipak je ima!

Pokrajinske:

Prešli predlog zastupnika Spiničića. U sjednici carevinskoga vijeća 22./2. stavio je narodni zastupnik prof. Vjekoslav Spiničić sa drugovi prešni predlog, da doskoči carska vlada na pomoć hrvatskomu i slovenskomu pučanstvu Istre radi loše ljetnje tim, da mu dade zaslužbe raznim radnjama, kao n. pr. gradnjom i popravkom cesta, vodnjaka, uredjenjem potoka izsušenjem močvara itd. Taj predlog doniće čemo u budućem broju u hrvatskom prevodu u cielosti.

Čaklija smrti. Dne 27. februara minula je godina dana nakon smrti poznatog slovenskog veleposjednika i rodoljuba g. Ivana Sabca iz Trsta. Njegova velevriedna gospodja udova hljela je uspomenu na taj tužni dan proslaviti dobrimi djeli znajući, da se je čestiti pokojnik najradje tim načinom svomu rodu u Trstu odazivao. Velečijena gospodja Antonija udova Sabec darovala je „Djačkoj kuhinji“ u Trstu K 50; ženskoj podružnici družbe sv. Cirila i Metoda u Tretu K 50; podpornomu društvu za slovenske visokoskoole u Beču K 50 i „Djačkomu podpornomu društvu hrvatske gimnazije u Pazinu“ K 50. Srdacna hvata veleštovanoj gospodji i vječni pokoj nezimom supruga!

Zastupnik Blankini proti vinski klauzuli. U sjednici carevinskoga vijeća od dne 22. pr. mj. govorio je hrvatski zastupnik Blankini iz Dalmacije o prešnom predlogu, da se ukine zlosretna vinska klauzula u trgovačkom ugovoru između Austro-Ugarske i Italije. Pošto se to pitanje i našega pučanstva Istre živo tiče, doniće čemo taj govor u kojem od budućih brojeva — bude li nam to prostor lista dopustio.

Strossmayerova slika. U poznatoj trgovini g. Schölliana u Trstu izložena je slika slavnoga našega vladike Strossmayera, izradjena od pok. talijanskoga umjetnika Bede, koji je duže vremena boravio u Hrvatskoj i tamo nasikao narodnoga dobrotvora.

Slikar Beda umro je prošle godine a njegova udova izložila je rečenu sliku u namjeri, da ju prodade. Slika je veoma dobro uspjela, te ju vruće preporučamo našim imućnijim obiteljim, da si njom jedna ili druga okraši svoj stan.

Krstić na putovanju. Iz Roča pišu nam 26. februara 1901. Nemirni doh tjera arbanaskog odpadnika iz Liburnije na južnaka djela u druge dijelove naše potištene Istre; vidi se ga po optaljšćini i u buzeščini. Mjesto da dolazi odgovarati pravici za svoja nedjela, on istoj izbjegava, naravno počinjuć drugu nedjela na tjele svog vlastitog naroda; a mjesto pred kaznenim sudom u Trstu, vidimo ga u kući istarskog učitelja! Posjetio nas je naime ovdje u Roču, da valjda prouči to, gdje bi mogao nadalje mutiti, a za informacije išao je svomu dragomu bratu, učitelju Masalin-u (masa-lin nomen-omen!). Kazemo bratu, jer i taj delija Vam je iz selca sv. Jakova na otoku Lošinju, gdje čete prije naći Hotentota, nego li pravog Talijana, a ipak hvasta se taj sveočini, da teče po njegovih žilah prava toškanska krv; i on je prevario svog uca kao i Krstić svoj rod; dao ga je naime u škole čestit Hrvat i marljiv član Čitaonice i Zore u Malom selu; trošio je za svog nekaka, i nastojao, da njeguje u njemu narodno mišljenje, da bude ovim načinom i on mogao koristiti tužnom Istarskom Hrvatu. Ali on je gladio zmiju i jer je isti taj oprjek sada najveći protivnik svega, što se nazivlje hrvatskim imenom.

Taj učitelj dakle primio je sa najvećom radošću svega prijana Krstića, da ga prati, riele vrijeme, po Roču, da u večer odputova je s njim u Pazin; na kolodvoru pozdravila je nekolicina roćke fukare svog spositelja, nasto je jedan od

onih dvih odpadnika odgovorio sa „Viva Bennati!“ Mislili smo, da će Krstić i Masalin barem kad budu sami govoriti hrvatski, ali ipak nisu; a i bolje je, jer bilo bi nas peklo, da čujemo iz onih ustijuh naš liepi hrvatski jezik.

Prolazec kroz Pazin. Je isti taj Masalin nekako posprdno sjetio svog druga na Čitaoncu, mimo koje su bili prošli; kasnije pako podali su se bili u društvu pazinskih pajdaša, te se ih je moglo kasno u noći vidjeti, kako su se širili po Pazinu.

Preporučujemo tog učitelja osobito pažnji c. kr. zemaljskog školskog vijeća a isto i zemaljskomu odboru, koji mora da nastoji, da namiri kakovom podporicom onaj trošak i trud tog svog mezmimčeta; a za novac lahko, ta naš seljak je jošte faklo slipep, da nevidi kako se njegov novac protli njemu upotrebljuje.

Izkaz prinosa na ravateljstvo „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“ u mjeseca siječnja godine 1901.:

G. J. Josip Grasić, župnik u Bernu kao predšj. tamošnje podružnice	K 80—
Uprava „Obzora“ sabranih	598-91
Uprava „Nar. Novina“, Zagreb, prinose na nja stigle od 4. incl. do 31./XII. pr. god. u iznosu od	67-40
G. V. Panac, liekar, u Petrinji sabr. tekom g. 1900. u skrabić njegovu ljekarnu	15-28
G. Martin Diminić Martinov iz sv. Lovreča na Labinjšćini sab. u ves. druž. na Lucijinu	10—
G. L. Tomičić, Trst svoj obol	10—
G. R. Perman iz Jušići predaje na predlog J. Jušića p. Frana sab. dne 6./I. kod Vlahu u Jušićih	4—
G. V. Mavričić iz Drage u ime oprosta od čestitanja	3—
Uprava „Hrvatske“ — Zagreb, sab. uz odb. poštarina: a)	9-85
b)	14-51
c)	10-15
G. A. Adžija, blagajnik muzke podružnice u Drnišu	128—
G. R. Katalinić Jeretov unislih putem uprave „Nar. Lista“ od 6./I. do 1./12. g. 1900. a sab. po njemu u st. 1900.	512-27
Uprava „Hrvatskoga Prava“ — Zagreb, sabr. od 1. list. do do 31. prosinca 1900.	52-73
133-08	
G. Ante Fabjančić, pravnik — Omišalj, sabranih na večeri na noru godinu, držanoj u hrvatskoj čitaonici u Omišlju	12-42
Podruž. u Drnišu po svom blagajniku još član. — prihoda	2—
Gđica M. Albertini, blagajnica ženske podružnice u Miholićih kod familiarne zabave na Silvestr. sab. po gđji. predsjed.	14-52
Uprava „Agramer Tagblatta“ podarenil od gđje. Antonije Juratović u Pakracu	5—
Uprava „Hrvatske“, sabranih	7-35
G. Ivan Matetić učitelj, Barban, sabranih na predlog Pavla Spade prig. krštenja njegove keerke	8—
Veleč. g. Miho Mužina, župnik u Dubasnici od Kolečana sabranih prig. njihovog pira dne 13./I. u kući njihovog kralja I. Milčevića-Marjanica	10-40
Uprava „Naše Sloge“ sabranih	124-40
Prigodom zabava i koncerta u Zori — Opatici, dne 19./I. prodajom razglednica sabrano	37-61
Muzka podružnica u Vepinecu predaje po svom blagajniku g. Iv. Blagaru, kako bje jav.	87—
Uprava „Hrvatske“ po svom uređniku dr. A. Tresičić-Pavičiću, pripolani prinos od	6-60
Podružnica muzka u Kastrvu po svom blagajniku g. Vrabcu	70—

Uprava „Edinosti“ — Trst sabrauni po občinskih zastupnicah u sjednici občinskoj u Dolini 12./1. u pros. ustanove nove župe grčko-katol. u Ricmanjih 3-20

Uprava „Agrarier Tagblatt“ primlj.: a) od g. F. Solara mjesto vienca na odar g. A. Jakčina 10—

b) činovnici hrv. komercijalne banke istim povodom 25—

Hrvatska dijon. tiskara, Mostar, prispjelih joj iz Donje Tuzle uz sliedeća dva stiha: „Sa osvitkom novoga stoljeća — Sinula nam pobjeda i sreća“ Hrvati iz D. Tuzle 80-18

Članovi „Sluge“ u Zemetu iza obdržavanja glavne skupštine u gostioni I. Blečića sabraše u gostioni I. Blečića sabraše 25-83

G. Don Vice Gamulin, blagajnik podružnice u Jelsi, što članarine, što darova 63-64

Volosko, (Istra) u veljači 1901.

Dr. Fabianić, blagajnik.

Priposlano.*)

Nelom sam ja podpisan Anto Dukić, učitelj u Kastvu, nastupio službeni dopust radi neurastenije ili slabosti živaca, od koje bolujem ne od jučer, nego već punih pet godina — jedan čovjek, koji još nije bio, niti će ikada biti čovjek, izmislio je u svojoj lopovskoj duši i turio u javnost glas, da sam ja ništa manje nego poludio.

To je kod našega puka u ovim stranama užasna pogrda, najerniji i najubojitiji omražaj, koji se u obće može baciti na jednoga čovjeka. Svatko pošten lahko može pomisliti, kako se ta viest dirnula mene, koji se već dugih i predugih pet-najst godina moram upravo nadčovječnim naprezanjem boriti za materijalne i kud kamo više za moralne uvjete života — koji sam baš uslied te preteške životne borbe morao u najljepšim svojim godinama izgubiti najmiliji ljudski imetak — najme svoje zdravlje.

Ali sam se odma iza prvoga utiska sabrao i stao ulaziti u trag lopovu, te sam već u začelu potrage pokupio toliko dokaza, da mogu sudbeno proganjati više osoba mužkoga i ženskoga spola. Nu meni nije do toga, da unesrećim ljude, koji su (makar i zlobno) širili viest po kastavskoj i mošćeničkoj obćini onako, kako su ju od drugih čuli: meni je stalo jedino do toga, da ulovim glavnoga krivena, začelnika — toga već imam dobralno u šakama, tako da mu je skroz nemoguće izniknuti se. Možda već za čedan dana moći ću ga izručiti karnomu sudu.

U ostalom nije mi bilo nimalo teško pogoditi, lko je taj razbojnik mog imena.

To je onaj meni dobro poznati pod-mukli pas; onaj moj začelnik neprijatelj, koji me već toliko godina dosledno poznjuje, gdje samo može — koji uživa u

svakoj mojoj nesreći, koji bi najveseliji bio, da ja u obće nikada do svoga krala ne dođem. Čovjek, koji je pustom srećom došao do masne zdjele, pa mjesto da sada u miru živi, baca gdjeog more kamen u zdjelu iskrnjemu svomu, da mu ju razbije — da se onda može nasladjivati u njegovoj bjedi i nevolji. Čovjek, u kome se nalazi personifikacija egoizma, zlobe, zavisti i licumjerstva; čovjek nepopravljiv; koga se ne prima nikakva kultura, nit ikakav moral; koji ne pozna ni istine, ni pravice, jer njemu je pravo, istinito i pošteno samo ono, što njemu dobro stoji.

To je onaj čovjek, koji se uprav gadno uvija i približuje onomu, koga treba, a još gadnije prezire i obružuje onoga koga ne treba. Čovjek, koji hoće da postane časćen i ugledan gazač i rašćer i ugled drugima. Čovjek, koji nije još nikada govorio sa poštovanjem o nikomu, niti o najzaslužnijim i najumnijim muževima svoga i tudjega naroda. Čovjek, koji hoće, da samo on bude čovjek, a drugi da su blato — da samo on žive, a drugi da pogibaju. Čovjek, koji je uvijek uz većinu i jačega protiv slabijemu, makar ovaj imao sto pravica; čovjek, koji se za živu svoju glavu ne smije zamjerati.

To je onaj stvor, koji pored sve svoje beznačajnosti prolazi za vriedna i poštena čovjeka, jer umije vjesto pokrivali svoju lopovštinu — jer je u hinbenosti i farizejstvu nenadkriljiv i nedostiziv; čovjek, koji odsudjuje javno ono, što inače i sam radi potajno — koji umije iskrnjemu učiniti zlo, bez da to ljudi opaze — dapače uzmu, kano da mu je učinio dobro.

To je onaj čovjek, koji — premda ohol do skrajnosti, istodobno je najveća kukavica, bez zere mužkoga ponosa — te premda svakoga zaničuje, ipak se svakoga boji.

Čovjek, koji se čiti osobito zadovoljnim u društvu sa prostacima, jer je i sam najveći proslak; čovjek, koji sa sramom i strahom zalazi med izobražene ljude, jer je neotesan kao klada.

Čovjek, koji se klanja jedino zlatnomu tetelu. Čovjek, komu je svaki „nem“ — dakle ne samo ja, nego svaki, koji nema nekoliko tisuća u štedioni. Čovjek, koji ljubi samo sebe i svoje, a druge nenavidi, te ne može ni spavati po noći od zlobe i zavisti.

Eto — to vam je čovjek, koji je razglasio, da sam ja poludio.

On je to učinio u crnoj makani, ne samo da mi naškodi u mojoj službi, nego da ujedno za sada i daleka vremena utisne strahovit i neizbrisiv žig na me, na moju djecu, i na moje djece djecu.

Ali će taj prokletnik ipak ovaj put pasti sam u jamu, koju već toliko godina pod menom kopa!

Kastav, 26. februara 1901.

Anto Dukić.

* Za sastatke pod tim naslovom odgovara uredništvo samo toliko, u koliko je zakonom sezano.

Javna zahvala.

Svoj gospodi, osobito velečastnom svetočastnu, veličanstvenom učitelstvu i veleštovanim članovom obćine glavarstva Tuzva grada, i svim onim, koji su na bud koji način iskazali saudeče prilikom bolesti i smrti mla i nezaboravne supruga i majke

ANTONIJE JURINAC,

ili dopratiiti mrtve joj ostake do vječanog počivališta, izrazujemo najtopliju harnost.

ANTON JURINAC, FRANJO, ROBERT I NIKO, MARILJA I IVKA, CILA I ERMIHA, udovac, sinovi, kćeri, snaha.

J. Pserhofer-ove odvodne krugljice

mnoqa su već desetgodišnja posvud razprostranjene, te imade malo obitelji, gdje bi manjkalo to lahko i blago djelujuće domaće sredstvo, koje preporuča obćinstvu mnogo liečnika kod svih posledica slabe probave i žloesnog zatvorenja. Te krugljice, koje su takodjer poznate pod imenom Pserhofer-ovo krugljice ili Pserhofer-ove krv čisteće krugljice, stoje: škatuljica sa 15 krugljica 21 novč., 1 zamot sa 6 škatuljica 1 for. 5 novč.; pošalje li se novac prije, stoji pošiljka prosto poštarine: 1 zamot 1 for. 25 novč., 2 zamota 2 for. 30 novč., 3 zavitka 3 for. 35 novč., 10 zamota 9 for. 20 novč. Priložen je naputak glede uporabe.

Jedina proizvodnja i glavno odpremno skladište

J. Pserhofer-ova ljekarna

Beč I., Singerstrasse 15.

Moli se, neka se traže izričito J. Pserhofer-ovo odvodne krugljice

i paziti na to, da imade napis na poklopen svake kutije na naputku u uporabi upisan podpis J. Pserhofera i to sa crvenim pismenima.

Balsam proti oslabljam od J. Pserhofera. 1 lonce 40 novč., pošiljka prosta poštarine 65 novč.	J. Pserhofer-ov sok iz ukog trputca raz-slinjućući, 1 staklenka 50 novč.	J. Pserhofer-ov balsam proti guši, 1 staklenica 40 novč., pošiljka prosta poštarine 65 novč.	Stell-ovi Kala-preparati izvrstno kriepilo za želudac i žive, 1 liter Kola-vina ili eliksira 3 for., 1/2 litre 1 for. 60 novč., 1/4 litre 35 novč.	J. Pserhofer-a gerka želudačna tiaktura (prije nazvana životna esenca). Lahko raztopljujuća ljekarnja, učinka pobudju.
žutog i krieplog na želudac kod zapraka probave, 1 staklenka 22 novč., 1 dvana-jstica staklenka 2 for.	J. Pserhofer-ov balsam proti rasam, 1 staklenka 50 novč.	Tamnečelnin-pomada J. Pserhofera, naj-bolje sredstvo za rastezje kose, 1 zaklo-pica 2 for.	Štardjeljućući mleom za rane pok. prof. Stendela, 1 lonce 50 novč., pošiljka prosta poštarine: 75 novč.	Tvečita čisteća sol A. W. Bulrich-a, do-u aće sredstvo proti slaboj probavi, 1 za-vitak 1 for.

Izim navedenih preparata, jesu na skladištu svi tu i inozemski ljekarnički speci-jaliteti oglašeni u austrijskim novinama, te se dobave svi predmeti, kojih možda nebi bilo u skladištu, na zahtjev točno i najjeftinije.

Pošiljke po pošti izvršuju se najbrutnije, priposlav: prije novac, vede naručbe poštom pouzdećem.

Pošalje li se prije novac (najbolje sa poštom naputnicom), to je poštarina mnogo manja nego li kod pošiljaka sa pouzdećem.

Nenadkriljivo sredstvo proti

bolestim želudca i probavila

jest

LJEKOVITA ŽIVOTNA ESENCIJA

iz Ljekarne

„K crnom orlu“ K. Germana u Belovaru

djeluje najuspješnije kod svih bolesti želudca, kao što su: slabost, nezadržavanje teku, našatost, podrigivanje, žgaravica, mučnina, osmaglica, glavobolj, grčevi, zatvor čelca, zamorost, kao i kod bolesti jetara i slezena. Neutralizira prekomjernu kislinu želudca i čini svužim svaki drugi prašak, osobito poslje prekomjernog i preteškog jela.

Prispravljena iz blago djelujućih biljinskih sokova, djeluje ova esencija kao blago stvarajuća sredstvo, a jer je ugodno nagorkog ukusa, imade stoga tu prednost, da ju može i onaj uzimati, koji drugih gorčkih ljekova uzeti nemože a posve je neškodljiva i kod dalje i redovite uporabe.

Čena boćice 1 Kr. 40 sil. poštom najmanje 2 boćice 3 krune.

Prava samo onda, ako ja svaki boćica providjena s crvenom i crnkom ljekarnice „K crnom orlu“ K. Germana u Belovaru, u Hrvatskoj.

Vrsnudo i uspješno djelovanje ove životne esencije dokazuje množina priznanica, od kojih nekoliko najnovijih ovlje otkujem:

Životnu esenciju g. Germana, ljekarnika u Belovaru mogu bolujućoj publici što top-lje preporučiti, jer sam se osobno uvjerio, a i kod svojih župljana, kojima sam ovu preporučio kod želudačne boli, da je od izvrstnoga uspjeha.

Trojstvo, 5. X. 1900.

Medeotti, župnik.

Veleštovan gospodine!

Molim po donosnici ovoga pisma postati mi boćice Vaše životne esencije. Lfiniti za volju moram Vas priznati, da da taj liek ne samo radi ugodnog teku, već radi svoje ljekovitosti svakomu što toplje preporučiti. Ja sam došle bli primoran razne ljekove upotrebljavati radi neprobavljivosti, ali Vam i opet moram reći, da je velika većina tih po meni uzetih ljekova prozrokovala toli-petno, da sam se na njih sve medicinsko Osim toga držim na-zaliti sve medicinsko

bolj, kol i drugih neugodnosti, dočim Vaša životna esencija uz krasan uspjeh te neugodnosti ne prozrokuje.

Belovar, 23. V. 1900.

Dr. Radolfo Stampf.

Itado prihvaćam spodu, da Vam izrazim moje priznanje radi uspješnog djelovanja i izvrstne ljekovitosti Vaše životne esencije. Ja i moja tetka upotrebljavamo istu naj-boljim uspjehom tako bez aje već ni bili mođe nebi.

Belovar, 18. VIII. 1900. Janka Posavac.

Od svih čeludih ljekarnija dajem Vašoj žirovoj esenciji prednost, jer sam se osvrje-došila, da s a m o n a i kod dalje porabe nitakvih štetnih posledica neostavlja.

Sjepana pl. Frankvić, predstojnica djevojčke škole u Sarajevu.

izvrstao sredstvo proti nezadržanju, ulogam, terganju u kostima, sgređenju žla, otoku sglavova, boli u krstima i t. d.

Trputčev sok koji se upotrebljava uspješno proti kašlju, probolu i ka-taru u plućima, promuklosti grla i t. d.

Mazilo proti kostobolji izvrstao sredstvo proti reumatizmu, ulogam, terganju u kostima, sgređenju žla, otoku sglavova, boli u krstima i t. d.

Rodoljubi!

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

Dobivaju se kod

Angela Bellante, Via Giovia 172.

Ivan Žic, Via dell' Ammiragliato

„Böhmische Thomaswerke“
iz Praga

javljaju, da je povjerena izključiva prodaja njihove

Thomas-ove muke (škorje)

za Trst, Istra, Goričku i Dalmaciju tvrđci

Luigi Peritz u Trstu.